

ЕПАРХИАЛЬНІЕ
НОВОСТИСумські семінаристи отримали
благословення Архіпастира

1 вересня 2018 року в Сумській духовній семінарії відбулися урочистості, присвячені початку нового 2018-2019 навчального року. Напередодні, 31 серпня, в домовому храмі семінарії в честь преподобного Симеона Нового Богослова і праведного Іоанна Кронштадтського були здійснені вечірні уставні богослужіння, а також сповідь і молитви до Святого Причастя. Рано вранці 1 вересня в семінарському храмі звершена Божественна літургія, за якою всі вихованці причастилися Святих Христових Таїн. Потім відслужений водосвятний молебень, окроплені святою водою навчальні аудиторії та житлові кімнати вихованців. Молебень на початок навчання очолив ректор митрополит Сумський і Охтирський Євлогій у співслужінні викладачів. Молебний спів завершився проголошенням уставних многоліть, окропленням всіх присутніх святою водою. Після молебню відбувся урочистий акт, присвячений початку нового 2018-2019 навчального року. Із звітною доповіддю про результати вступної кампанії 2018 року виступив секретар Педагогічної ради семінарії О.С.Трохимчук. Його Високопреосвященство зачитав Патріарше вітальне слово з приводу початку нового навчального року Святішого Патріарха Московського і всієї Русі Кирила. Привітання Голови Учбового комітету при Священному Синоді Української Православної Церкви архієпископа Ніжинського і Прилуцького Климента оголосив проректор по навчально-виховній роботі архімандрит Антоній (Бондаренко). На завершення урочистого зібрання Владика ректор звернувся до викладачів і учнів з архіпастирським словом настанови. Потім Сумський митрополит благословив викладачів, співробітників семінарії на віддану працю, а студентів - на ревностне вивчення богословських наук. Вихованцям першого курсу були вручені пам'ятні подарунки - книги.

Секретар Сумської єпархії взяв участь
в урочистостях до Дня міста

1 вересня 2018 року секретар Сумської єпархії протоієрей Георгій Тарабан з благословення митрополита Сумського і Охтирського Євлогія взяв участь в урочистому засіданні сесії Сумської міської ради з нагоди Дня міста, що відбулася в обласній філармонії. У залі були присутні представники обласної та міської влади, громадських організацій, керівники підприємств, організацій та навчальних закладів. Отець Георгій привітав керівників обласного центру зі святом, а також взяв участь у вшануванні пам'яті І.Г.Харитоненка.

Заява Священного Синоду РПЦ у зв'язку
з антиканонічними діями Константинопольського
Патріархату в Україні

Окончание. Начало - на с. 3

Обставини часу перешкодили відправленню цієї комісії до Москви. Її приїзд означав би вже не просто втручання, але пряме вторгнення у справи Руської Православної Церкви, яке має місце зараз.

Ціною крові багатьох тисяч новомучеників Руська Церква вистояла в ті роки, прагнучи покрити любов'ю цю сумну сторінку своїх відносин із Константинопольською Церквою. Однак у 1990-і роки, в період нових випробувань Руської Церкви, пов'язаних із глибокими геополітичними потрясіннями, небратська поведінка Константинопольської Церкви знову повною мірою виявила себе.

Зокрема, незважаючи на те, що в 1978 році Патріарх Константинопольський Димитрій оголосив, що Томос 1923 року про переведення в константинопольську юрисдикцію Естонської Православної Церкви втратив силу, в 1996 році Константинопольський Патріархат антиканонічно поширив свою юрисдикцію на Естонію, у зв'язку з чим Московський Патріархат був змушений тимчасово розірвати з ним евхаристійне спілкування.

У той же період були зроблені перші спроби Константинопольського Патріархату втрутитися в українські церковні справи. У 1995 році в юрисдикцію Константинополя були прийняті українські розкольніцькі громади у США та країнах діаспори. У тому ж році Патріарх Константинопольський Варфоломій письмово дав обіцянку Патріарху Алексію, що прийняті громади не будуть співпрацювати або мати спілкування з іншими українськими розкольніцькими угрупованнями.

Запевнення в тому, що представники українського єпископату Константинопольського Патріархату не будуть вступати в контакт і співслужити з розкольніками, не були виконані. Константинопольський Патріархат не вжив заходів щодо зміцнення їх канонічної свідомості і був втягнутий в антиканонічний процес легалізації розколу в Україні шляхом створення паралельної церковної структури і надання їй автокефального статусу.

Позиція щодо питання про автокефалію, яку озвучує зараз Константинопольська Патріархія,

повністю суперечить узгодженій позиції усіх Помісних Православних Церков, що була вироблена в результаті непростих дискусій у рамках підготовки до Святого і Великого Собору і зафіксована у документі "Автокефалія і спосіб її проголошення", який був підписаний представниками усіх Помісних Церков, в тому числі Константинопольської Церкви.

За відсутності офіційного прохання про автокефалію з боку єпископату Української Православної Церкви Патріарх Варфоломій прийняв до розгляду прохання, що надійшло від українського уряду і розкольніків, яке повністю суперечить його власній позиції, котру він до останнього часу займав і про яку неодноразово заявляв, у тому числі публічно. Зокрема, в січні 2001 року в інтерв'ю грецькій газеті "Неа Еллада" він говорив: "Автокефалія і автономія дарується усій Церкві рішенням Вселенського Собору. Оскільки ж за різними причинами неможливе скликання Вселенського Собору, то Вселенська Патріархія як координатор усіх Православних Церков дарує автокефалію або автономію, за умови, що вони це схвалять".

За останніми односторонніми діями і висловлюваннями Патріарха Варфоломія стоять ворожі Православ'ю еклезіологічні подання. Нещодавно, виступаючи перед зібранням ієрархів Константинопольського Патріархату, Патріарх Варфоломій стверджував, що "Православ'я не може існувати без Вселенського Патріархату", що "для Православ'я Вселенський Патріархат служить закваскою, яка "заквашує все тісто" (Гал. 5:9) Церкви і історії". Ці висловлювання важко оцінити інакше як спробу перебувати православною еклезіологією за римсько-католицькою моделлю.

Особливу скорботу викликало у Руської Православної Церкви нещодавнє рішення Священного Синоду Константинопольської Церкви про допустимість повторного шлюбу для кліриків. Це рішення є порушенням Святих канонів (17 правил святих Апостолів, 3 правила Трульського Собору, 1 правила Неокесарійського Собору, 12 правила святителя Василя Великого), зневажає всеправославну згоду і фактично є відмовою від підсумків Критського Собору 2016 ро-

ку, визнання якого Константинопольський Патріархат так активно домагається від інших Помісних Церков.

У спробах затвердити свої неіснуючі і ті, що ніколи не існували, владні повноваження Православної Церкви Константинопольського Патріархату у цей час втручається в церковне життя в Україні. У своїх заявах ієрархи Константинопольської Церкви дозволяють собі називати "антиканонічним" Митрополита Київського і всієї України Онуфрія на тій підставі, що він не згадує Константинопольського Патріарха. Між тим, раніше на Зібранні Предстоятелів Помісних Церков у Шамбезі в січні 2016 року Патріарх Варфоломій публічно називав Митрополита Онуфрія єдиним канонічним Предстоятелем Православної Церкви в Україні. Тоді ж Предстоятель Константинопольської Церкви дав обіцянку, що ні під час Критського Собору, ні після нього не будуть зроблені ніякі зусилля, щоб легалізувати розкол або в односторонньому порядку надати комусь автокефалію.

Із сумом доводиться констатувати, що дану обіцянку нині порушено. Односторонні, антиканонічні дії Константинопольського Престолу на території України, що здійснюються за повного ігнорування Української Православної Церкви, є прямою підтримкою українського розколу. Серед багатомільйонної пастви Української Православної Церкви викликає спокосу той факт, що Константинопольський Патріархат, вважаючи себе Церквою-Матір'ю для Української Церкви, подає своїй дочці замість хліба камінь і змію замість риби (Лк. 11:11).

Глибоке занепокоєння Руської Православної Церкви помилковим і викривленим уявленням Константинопольської Церкви про події в Україні було особисто донесено Патріархом Московським і всієї Русі Кирилом до Патріарха Варфоломія 31 серпня 2018 р. Однак, як показали подальші події, голос Руської Церкви не був почутий, і через тиждень після зустрічі Константинопольський Патріархат опублікував антиканонічне рішення про призначення у Київ своїх "екзархів".

У критичній ситуації, коли Константинопольська сторона практично відмовилася вирішувати питання шляхом діалогу, Московський Патріархат змушений призупинити молитовне поминання

Константинопольського Патріарха Варфоломія за богослужінням і з глибоким жалем призупинити співслужіння з ієрархами Константинопольського Патріархату, а також перервати участь Руської Православної Церкви в Єпископських асамблеях, так само як і в богословських діалогах, багатосторонніх комісіях і всіх інших структурах, в яких головує або співголовують представники Константинопольського Патріархату.

У разі продовження антиканонічної діяльності Константинопольського Патріархату на території Української Православної Церкви ми будемо змушені повністю розірвати евхаристійне спілкування з Константинопольським Патріархатом. Вся повнота відповідальності за трагічні наслідки цього поділу ляже особисто на Патріарха Константинопольського Варфоломія і архієреїв, які підтримують його.

Усвідомлюючи, що те, що нині відбувається, становить небезпеку для всього світового Православ'я, звертаємося в цей складний час за підтримкою до Помісних автокефальних Церков, закликаємо Предстоятелів Церков перейнятися розумінням нашої спільної відповідальності за долю світового Православ'я та ініціювати братське всеправославне обговорення церковної ситуації в Україні.

Звертаємося до всієї повноти Руської Православної Церкви із закликом до гарячої молитви про збереження єдності Святого Православ'я.

* * *

1 - Наповнений щирим бажанням підтримати Православ'я, яке перебуває в меншості і часом у досить непростій ситуації, Московський Патріархат, зі свого боку, надав у 1948 році автокефальні права Православній Церкві в Польщі і підтвердив автономний статус Православної Церкви в Фінляндії, наданий Святішим Патріархом Тихоном в 1921 році, погодившись у 1957 році пустити в непам'ять усі канонічні суперечки і непорозуміння між Фінляндською Православною Церквою і Руською Православною Церквою, визнати Фінську архієпископію в дійсному статусі та передати в її юрисдикцію Ново-Валаамський монастир, після чого було відновлено молитовно-канонічне спілкування.